



SLOVENSKÁ REPUBLIKA

## UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 319/2025-21

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu Jany Baricovej (sudkyňa spravodajkyňa) a sudcov Miroslava Duriša a Miloša Maďara v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky **Panorama Koliba, s.r.o.**, Šulekova 2, Bratislava, IČO 36 775 380, zastúpenej HHB advokátska kancelária s.r.o., Andreja Kmeťa 576/13, Martin, proti postupu Okresného riaditeľstva Policajného zboru Bratislava I v konaní vedenom pod ČVS: ORP-276/3-VYS-B1-2022 takto

### **r o z h o d o l :**

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

### **O d ô v o d n e n i e :**

#### **I.**

#### **Ústavná sťažnosť sťažovateľky a skutkový stav veci**

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 24. apríla 2025 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) v spojení so základným právom na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 1 ods. 1 ústavy a svojho práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) v spojení s právom na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote postupom Okresného riaditeľstva Policajného zboru Bratislava I (ďalej len „okresné riaditeľstvo“) v konaní vedenom pod ČVS: ORP-276/3-VYS-B1-2022 (ďalej len „napadnuté konanie“). Navrhuje tiež prikázať okresnému riaditeľstvu konať v napadnutom konaní bez zbytočných prietahov, priznať jej finančné zadostučinenie 3 500 eur a náhradu trov konania pred ústavným súdom.

2. Z obsahu ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľka je obchodná spoločnosť, ktorá vystupovala najprv ako oznamovateľ trestnej činnosti a následne v procesnom postavení poškodenej voči úkonom jej bývalého konateľa, ktorý bol z tejto funkcie odvolaný 3. septembra 2019. Napriek tomu 13. septembra 2019 bývalý konateľ osobne na pobočke banky zadal príkaz na vykonanie dvoch platieb z účtu sťažovateľky. Jedna platba vo výške 100 000 eur bola zrealizovaná v prospech

osobného účtu konateľ a druhá platba vo výške 400 000 eur bola zrealizovaná na bankový účet poľskej obchodnej spoločnosti BLUESUN ENERGY LLC. Túto platbu sa sťažovateľke podarilo v banke zablokovať a z jej účtu napokon neodišla. Platba 100 000 eur sa zrealizovala a bývalý konateľ ju sťažovateľke nevrátil. Sťažovateľka upriamuje pozornosť ústavného súdu na to, že v trestnom konaní si voči bývalému konateľovi (ďalej aj „podozrivý“) riadne uplatnila nárok na náhradu škody.

3. Uznesením vyšetrovateľa zo 16. decembra 2019 bolo proti podozrivému vznesené obvinenie pre pokračovací obzvlášť závažný zločin sprenevery podľa § 213 ods. 1 a 4 písm. a) Trestného zákona v časti dokonaný a v časti v štádiu pokusu. Sťažovateľka v pomerne široko koncipovanej ústavnej sťažnosti opisuje priebeh trestného konania, v ktorom je pre ňu rozhodným momentom, že uznesením vyšetrovateľa okresného riaditeľstva ČVS: ORP-276/3-VYS-B1-2022 z 26. apríla 2023 došlo k prerušeniu trestného stíhania, a to z dôvodu, že podľa názoru vyšetrovateľa sa nepodarilo zistiť skutočnosti oprávňujúce vykonať trestné stíhanie proti určitej osobe. Sťažovateľka podala okresnému riaditeľstvu 7. novembra 2023 návrh na pokračovanie v trestnom stíhaní (ďalej len „návrh“), ktorý bol vybavený upovedomením vyšetrovateľa z 23. novembra 2023, ktorý návrhu sťažovateľky nevyhovelo. Keďže sťažovateľka s týmto postupom nesúhlasila, podala dozorovému prokurátorovi Okresnej prokuratúry Bratislava I (ďalej len „okresná prokuratúra“) žiadosť o preskúmanie postupu policajta (vyšetrovateľa) podľa § 210 Trestného poriadku (ďalej len „žiadosť“). Predmetná žiadosť sťažovateľky bola vybavená upovedomením z 29. januára 2024 (č. k. 3Pv 483/19/1101-94, pozn.), v ktorom dozorový prokurátor okresnej prokuratúry konštatoval, že sa stotožňuje s doterajším postupom vyšetrovateľa okresného riaditeľstva a že neexistuje dôvod na jeho intervenciu v zmysle príslušných ustanovení Trestného poriadku. Sťažovateľka následne adresovala nadriadenému prokurátorovi žiadosť o preskúmanie zákonnosti postupu dozorového prokurátora. Nadriadený prokurátor o tejto žiadosti rozhodol najskôr upovedomením zo 14. mája 2024, v ktorom sa plne stotožnil s postupom a rozhodnutím vyšetrovateľa o prerušení trestného stíhania. Definitívne o žiadosti sťažovateľky rozhodol prokurátor Krajskej prokuratúry v Bratislave (ďalej len „krajská prokuratúra“) upovedomením č. k. 1KPt229/24/1100-8 z 1. júla 2024, ktorý konštatoval, že žiadosť neobsahuje žiadne nové skutočnosti, ktoré by mali vplyv na zistený skutkový stav a jeho právne hodnotenie, podanie sťažovateľky bolo vyhodnotené ako nedôvodné a vo veci neboli prijaté žiadne opatrenia.

## II.

### Argumentácia sťažovateľky

4. Sťažovateľka namieta, že nezákonné prerušenie trestného stíhania a nečinnosť vyšetrovateľa okresného riaditeľstva prakticky paralyzuje možnosť sťažovateľky domáhať sa svojich základných práv a slobôd (uvádza najmä nárok na náhradu škody a právo na spravodlivý súdny proces). Postup vyšetrovateľa okresného riaditeľstva v napadnutom konaní je extrémny a ničím nepodložený. Sťažovateľka obsiahlo opisuje postup orgánov činných v trestnom konaní v štádiu prípravného konania, pozn.) a podrobne sa venuje opisu skutočností, ktoré podľa jej názoru svedčia o spáchaní trestného činu podozrivým, a to rozpore so závermi vyšetrovateľa i dozorových prokurátorov. Prezentuje svoj právny názor na skutkový stav veci, ako aj na závery orgánov činných v trestnom konaní zdôrazňujúc, že vyšetrovateľ okresného riaditeľstva nemal absolútne žiadny záujem

odstrániť očividné nedostatky svojho doterajšieho postupu, resp. prietahy, ktoré boli týmto postupom a následnou nečinnosťou spôsobené.

5. Sťažovateľka nesúhlasí s postupom orgánov činných v trestnom konaní, ktoré zhodne dospeli k záveru, že sa nepodarilo zistiť skutočnosti oprávňujúce vykonať trestné stíhanie proti určitej osobe, a preto vyšetrovateľ trestné stíhanie podľa § 228 ods. 1 Trestného poriadku prerušil, s čím sa plne stotožnil dozorový prokurátor a následne krajský prokurátor pri preskúmaní postupu dozorového prokurátora. Argumentuje tým, že v konaní boli zistené skutočnosti, ktoré odôvodňujú vykonať trestné stíhanie proti určitej osobe, konkrétne jej bývalému konateľovi.

### III.

#### **Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti**

6. Ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľky predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí senátu ústavného súdu podľa § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) a zisťoval, či ústavná sťažnosť obsahuje všeobecné náležitosti podania (§ 39 zákona o ústavnom súde), všeobecné náležitosti návrhu na začatie konania (§ 43 zákona o ústavnom súde), osobitné náležitosti ústavnej sťažnosti (§ 123, § 124 a § 132 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde) a či nie sú dané dôvody na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

7. Na tomto mieste ústavný súd konštatuje, že sťažovateľka sa už domáhala ochrany svojich základných práv ústavnou sťažnosťou, v ktorej namietala porušenie základného práva podľa čl. 20 ods. 1, čl. 46 ods. 1, čl. 1 ods. 1 ústavy v spojení s čl. 11 Listiny základných práv a slobôd a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru o ochrane ľudských práv vo vzťahu k upovedomeniu krajskej prokuratúry č. k. 1KPt229/24/1100-8 z 1. júla 2024 (k tomu bližšie bod 3 odôvodnenia tohto uznesenia). Uznesením č. k. III. ÚS 543/2024 z 24. októbra 2024 ústavnú sťažnosť sťažovateľky ako zjavne neopodstatnenú odmietol [§ 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde].

8. Vo fáze predbežného prerokovania ústavnej sťažnosti sťažovateľky ústavný súd požiadal okresné riaditeľstvo o vyjadrenie sa k jej obsahu (§ 56 ods. 6 veta za bodkočiarkou zákona o ústavnom súde), ktoré v písomnom podaní z 3. mája 2025 podrobne opísalo priebeh napadnutého konania. Uznesením podľa § 228 ods. 1 Trestného poriadku pod ČVS: ORP-276/3-VYS-B1-2022 26. apríla 2024 vyšetrovateľ tunajšieho útvaru rozhodol o prerušení trestného stíhania, keďže sa nepodarilo zistiť skutočnosti oprávňujúce vykonať trestné stíhanie proti určitej osobe. Proti uvedenému uzneseniu sťažovateľka (svedok-poškodený) podala 9. mája 2023 sťažnosť, ktorá bola rozhodnutím prokurátora podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku pod sp. zn. 3Pv 483/19/1101 zo 7. júla 2023 zamietnutá (sťažnosťou napadnuté uznesenie vyšetrovateľa nadobudlo právoplatnosť 7. júla 2023, pozn.). Dňa 13. novembra 2023 bol okresnému riaditeľstvu doručený podnet sťažovateľky označený ako „*Návrh na pokračovanie v trestnom stíhaní*“ datovaný k 7. novembru 2023 spolu s prílohami. V podnete sťažovateľka vyjadrila svoje presvedčenie o tom, že v napadnutom konaní vyplývajú z vykonaného dokazovania dôvodné podozrenia nasvedčujúce naplneniu príslušných skutkových podstát trestných činov a opodstatňujú vedenie trestného stíhania proti konkrétnym osobám, pričom navrhol, aby vyšetrovateľ, prípadne prokurátor, rozhodol postupom podľa § 228 ods. 5 Trestného poriadku uznesením o pokračovaní v trestnom stíhaní. Po preštudovaní podnetu

zo strany sťažovateľky a preskúmaní existencie/pominutia dôvodov na prerušenie trestného stíhania v predmetnej veci vyšetrovateľ písomnosťou z 21. novembra 2023 upovedomil sťažovateľku, že zastáva právny názor, že vo veci nie je dôvodný postup podľa § 228 ods. 5 Trestného poriadku, pretože vo veci nepominuli dôvody na prerušenie trestného stíhania, keďže sa dosiaľ nepodarilo zistiť skutočnosti oprávňujúce vykonať trestné stíhanie proti určitej osobe.

8.1. Okresné riaditeľstvo ďalej chronologicky opísalo postup sťažovateľky v napadnutom konaní, ktorý sa obsahovo zhoduje s opisom uvádzaným v samotnej ústavnej sťažnosti (k tomu bližšie bod 3 odôvodnenia tohto uznesenia). Z vyjadrenia ďalej vyplýva, že sťažovateľka 3. októbra 2024 doručila opakovane návrh na pokračovanie v trestnom stíhaní datovaný k 27. septembru 2024, ktorý vybavil vyšetrovateľ okresného riaditeľstva upovedomením z 21. novembra 2024. Sťažovateľku upovedomil, že opakovane zastáva právny názor, že vo veci nie je dôvodný postup podľa § 228 ods. 5 Trestného poriadku, pretože vo veci nepominuli dôvody na prerušenie trestného stíhania, keďže sa dosiaľ nepodarilo zistiť skutočnosti oprávňujúce vykonať trestné stíhanie proti určitej osobe.

8.2. V nadväznosti na uvedené je potrebné dodať, že v predmetnom trestnom konaní naďalej prebieha zisťovanie relevantných skutočností vo vzťahu k skúmaniu dôvodov v zmysle § 228 ods. 5 Trestného poriadku, a to (okrem iného) vykonanými lustráciami, pátraním po pobyte osoby, vyžiadanim vykonania spolupráce s cieľom zabezpečiť v rámci medzinárodnej policajnej spolupráce informácie k osobám a podobne. Poukazuje aj na to, že sťažovateľka obdobné podnety doručila aj okresnej a krajskej prokuratúre, pričom okresného riaditeľstva nemá vedomosť o tom, že by kompetentné orgány konštatovali akékoľvek pochybenia vyšetrovateľa okresného riaditeľstva v napadnutom konaní.

#### **IV.**

#### **Posúdenie dôvodnosti ústavnej sťažnosti**

9. Podstata námietok sťažovateľky spočíva v tvrdení nečinnosti vyšetrovateľa okresného riaditeľstva s dôrazom na jeho rozhodnutie o prerušení trestného stíhania uznesením ČVS: ORP-276/3-VYS-B1-2022 z 26. apríla 2023, ktoré sťažovateľka definuje ako nezákonné a v konečnom dôsledku vedúce k zbytočným priet'ahov v napadnutom konaní v štádiu vyšetrovania trestného činu.

10. Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom znamenajúcim nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím (m. m. II. ÚS 118/2019, I. ÚS 250/2020).

11. Ak namietaným postupom alebo namietaným rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci nemohlo dôjsť k porušeniu základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok príčinnej súvislosti medzi označeným postupom alebo rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov, ide o zjavnú neopodstatnenosť ústavnej sťažnosti. Za zjavne neopodstatnenú preto možno považovať takú ústavnú sťažnosť, pri ktorej predbežnom prerokovaní

ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, ktorej reálnosť by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (napr. I. ÚS 110/02, II. ÚS 66/2011, IV. ÚS 473/2012, III. ÚS 288/2016, II. 59/2019).

12. Z obsahu ústavnej sťažnosti, jej príloh a ostatného spisového materiálu ústavný súd nezistil žiadnu okolnosť, ktorá by zakladala reálnu možnosť vyslovenia porušenia sťažovateľkou namietaných základných práv. Aj s ohľadom na závery ústavného súdu prezentované v odôvodnení uznesenia sp. zn. III. ÚS 543/2024 z 24. októbra 2024 ( najmä bod 9 až 13) ústavný súd konštatuje, že v postupe okresného riaditeľstva existenciu zbytočných priesťahov nevzhliadol. Sťažovateľka vidí existenciu zbytočných priesťahov len v tom, že trestné stíhanie podozrivého je prerušené na základe rozhodnutia vyšetrovateľa okresného riaditeľstva uznesením ČVS: ORP-276/3-VYS-B1-2022 z 26. apríla 2023. Zreteľne nedefinuje, či porušenie svojich základných práv vidí aj v následných rozhodovaniach vyšetrovateľa o opakovane podanom návrhu na pokračovanie v trestnom stíhaní (k tomu bližšie bod 3 a 8 odôvodnenia tohto uznesenia), hoci sama sa zmieňuje len o jedinom návrhu podanom 13. novembra 2023. Subjektívna nespokojnosť sťažovateľky s nateraz nie definitívnym výsledkom vyšetrovania podozrivej osoby nie je spôsobilá zvrátiť záver ústavného súdu o tom, že postup okresného riaditeľstva je v napadnutom konaní plynulý.

13. Ústavný súd tiež konštatuje, že napriek pomerne rozsiahlo koncipovanej ústavnej sťažnosti (16 strán) je sťažovateľkou predstretá sťažnostná argumentácia v značnej miere zameraná na tvrdenie nezákonného postupu a rozhodnutie vyšetrovateľa okresného riaditeľstva o prerušení trestného stíhania a následne aj dozorujúcich prokurátorov okresnej a krajskej prokuratúry, ktorí rozhodovali o opakovaných podnetoch sťažovateľky. Tieto tvrdenia nemajú žiadny faktický skutkový súvis s postupom orgánov činných v trestnom konaní konať bez zbytočných priesťahov v rámci konkrétneho namietaného konania. Ústavná sťažnosť obsahovo do značnej miery kopíruje obsah predchádzajúcej ústavnej sťažnosti, o ktorej ústavný súd rozhodol uznesením č. k. III. ÚS 543/2024 z 24. októbra 2024. Sťažnostný petit predstretý sťažovateľkou, ktorým žiada formulovať okresnému riaditeľstvu príkaz konať bez zbytočných priesťahov, by v aktuálnom v procesnom štádiu napadnutého konania *de facto* znamenal zrušenie rozhodnutia vyšetrovateľa o prerušení trestného stíhania, t. j. uznesenia ČVS: ORP-276/3-VYS-B1-2022 z 26. apríla 2023. Posúdením obsahu ústavnej sťažnosti, jej petitu a jeho zasadením do kontextu výroku predchádzajúceho rozhodnutia ústavného súdu sp. zn. III. ÚS 543/2024 z 24. októbra 2024 sa javí podanie ústavnej sťažnosti na priesťahy v postupe okresného riaditeľstva ako ľstivé, v snahe dosiahnuť reparáciu účinkov procesného rozhodnutia o prerušení trestného stíhania iným spôsobom než právoplatným rozhodnutím ústavného súdu s derogačným účinkom.

14. Vychádzajúc z uvedeného, ústavný súd uzatvára, že sťažovateľkou indikovaný zásah do základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priesťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom vyšetrovateľa okresného riaditeľstva nevzhliadol, a preto ústavnú sťažnosť sťažovateľky pri predbežnom prerokovaní v tejto časti odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

15. Vo vzťahu k namietanému porušeniu 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru ústavný súd uvádza, že sťažovateľka explicitne uviedla porušenie týchto práv v spojení s právom na prerokovanie veci bez zbytočných priesťahov. S ohľadom na záver ústavného súdu prezentovaný v predchádzajúcom bode tohto uznesenia bolo potrebné

odmietnuť ústavnú sťažnosť sťažovateľky aj v tejto časti podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

16. Vo vzťahu k namietanému porušeniu čl. 1 ods. 1 ústavy je potrebné uviesť, že jeho obsahom nie je základné právo alebo sloboda, ktorých ochrany by sa bolo možné domáhať ústavnou sťažnosťou podľa čl. 127 ústavy.

17. Pretože ústavná sťažnosť sťažovateľky bola ako celok odmietnutá, bolo bez právneho významu zaoberať sa jej ďalšími požiadavkami uvedenými v návrhu na rozhodnutie, o ktorých rozhodovanie je podmienené vyslovením porušenia základného práva alebo slobody, k čomu v tomto prípade nedošlo.

**P o u č e n i e :** Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

**V Košiciach 29. mája 2025**

**Jana Baricová**  
**predsedníčka senátu**